

der kommer til at betale det. Med andre Ord, Gældens Hovedmasse bliver større, medens Rentemassen ikke bliver større for Staten. Det er altsaa en særegen Art af Gæld. Den opføres ganske sikkert som Gæld, idet jeg ikke antager, at den høje Regering vil camouflere den, som dens Forgænger camouflerede Statsgæld ved ikke at opføre de 40 Millioners Laan i Nationalbanken som Gæld, men skjulte dem, hvilket har medført, at det elskværdige Medlem Hr. Martin Hansen aldrig kan faa Øje paa denne Gæld, før man gør ham opmærksom paa, at den maa han ogsaa huske at regne med, naar man taler om, hvilken Gæld der stiftedes i den foregaaende Periode.

Videre siger det ærede Medlem Hr. N. Neergaard: Det er ikke noget Kunststykke at betale Gæld, naar man forøger Skatterne. Det er dog bedre end at forøge Skatterne og samtidig forøge Gælden, og det var det ærede Medlem Hr. N. Neergaards Politik i de 4 Aar (*Kragh: Og Deres Politik!*). I den Tid, vi sad, er det ganske rigtigt, at Gælden ogsaa blev forøget, men jeg gad vide, om det ærede Medlem kan anføre et eneste Land i Europa, som forøgede sin Gæld mindre end Danmark. Krigens Aar kunde man ikke gaa igennem uden at forøge Gælden. Jeg gad vide, om der er noget æret Medlem, der nogen Sinde har troet, da man gik ind i Verdenskrigens Periode, at det kunde ske uden Gældsstiftelse. Her taler vi jo om, at det er bedre at betale Gæld tilbage ved Skatter end at forøge Gælden og samtidig forøge Skatterne. Det bedste er naturligvis, om man kan tilbagebetale Gælden uden at forøge Skatterne, men om Tidspunktet til, at noget saadant kan ske, er sandsynligt for Øjeblikket, beder jeg ærede Medlemmer om at overveje, naar de ved, at alle taler om den økonomiske Krise, man er inde i for Tiden. Derfor var det ogsaa, jeg sagde til den højtærede Finansminister, at han satte sit Maal meget længere frem, end det egentlig var rimeligt for ham at gøre, naar han mente i en Tid som denne ikke blot at kunne tilbagebetale Gælden til Nationalbanken, men yderligere 25 Millioner næste Aar. Jeg sagde, han skulde ladé være med en saadan Plan, som han dog ikke vilde være i Stand til at gennemføre under de økonomisk trykkede Kaar, som Landet kommer til at gaa igennem. Men det er ikke rigtigt, naar et æret Medlem, jeg tror, det var Hr. Korsgaard, sagde, at jeg havde sagt, at hvis han blot kunde gennemføre disse 4 Aar med Balance, vilde jeg fuldt ud anerkende den Politik. Nej, jeg sagde, at hvis den højtærede Fi-

nansminister kan gennemføre disse 4 Aar, tilbagebetale de 40 Millioner til Nationalbanken og i øvrigt ikke forøge vor Gæld, har han styret paa en saadan Maade, at det er al Ære værd. De Bemærkninger, jeg har fremsat, har altsaa faaet enkelte ærede Medlemmer til at vende tilbage til Fortiden. Det gjorde f. Eks. det ærede Medlem Hr. Pinholt ogsaa, idet han sagde i Anledning af, at jeg tog disse 5 Aar og gjorde dem op som Forbrugsaar; at naar jeg paa den Maade regnede Aaret 1924—25, hvor vi havde en socialdemokratisk Regering, med til den foregaaende Periode, maatte jeg ogsaa nødvendigvis, ud fra en rent økonomisk Betragtning, regne 1920—21 med ind under den foregaaende Periode, den Zahleske Periode, da hans Ministerium havde lagt Budgettet til Rette, det var deres Dispositioner, hvorpaa der styredes. Men det var ikke paa de Dispositioner, der var truffet af det foregaaende Ministerium, at der styredes i 1920—21. Det var en fuldkommen Kuld-kastelse af hele den Politik, som laa under det Budget, der vedtoges for 1920—21, og at jeg har Ret heri, derpaa kan jeg paa-beraabe mig et Vidne, som det ærede Medlem Hr. Pinholt ikke vil være i Stand til at forkaste, nemlig den ærede Ordfører for Venstre, som den Gang var Statsminister, thi endnu i Oktober 1920 udtalte han som Finansminister, at det Budget, som var gennemført af den radikale Regering, og som han nu arbejdede med, sandsynligvis vilde kunne holde og give Balance. Og det var en rigtig Vurdering af det, for det var et meget rigeligt Budget, og alle Udgifter var taget med i Betragtning, ogsaa Løn-udgifter. Det er til det ærede Medlem Hr. Kragh — som jeg senere skal vende tilbage til —, jeg nu siger, at alt dette var taget med i Betragtning. Men naar dette Budget ikke kunde holde, var det, fordi det ærede Medlems Politik økonomisk og finansielt indeholdt et fuldkomment Brud med de Forudsætninger, hvorpaa det var bygget, og kuld-kastede det i enhver Henseende. Det ærede Medlem Hr. Kragh siger til mig øverst paa Sp. 568 i 24 Linier — jeg skulde gerne læse dem op, men det er saa sent, at jeg nøjes med en Ekstrakt, skønt disse 24 Linier er virkelig fortræffeligt stillede op, thi det er en Essens af alle de urigtige Paastande, som Venstre i 4 Aar fremsatte for at bortforklare deres mislykkede Finanspolitik —, at jeg ikke gjorde noget Forsøg paa at klarlægge, om der var nogen Udgift, som kunde være undgaaet, eller nogen ny Indtægt, skabt paa forsvarligt Grundlag, som kunde have været tilvejebragt. Det ærede